

Welke column van Nora van Oostrom-Streep is u bijgebleven?

In dit nummer van *Notariaat Magazine* staat de laatste column van Nora van Oostrom-Streep. Haar eerste column verscheen in december 2012. Haar columns deden soms veel stof opwaaien. Ze waren kritisch en soms een beetje streng, maar altijd open en eerlijk. Welke column is u bijgebleven en waarom? Wij vroegen het vijf lezers.

Pim Huijgen
HOGLERAAR

‘Columns moeten prikkelen tot instemming of tegenspraak. Aan dat vereiste voldeden de columns van Nora van Oostrom ruimschoots. Van beide geef ik een voorbeeld. Aandoenlijk is de column van haar onder de titel “De menselijke factor” (9/2017) waarin zij tot haar verbazing constateert dat haar zoon in Utrecht rechten gaat studeren. Zij haalt in die column een psycholoog aan die stelt dat iedereen juist in deze tijd graag de mens achter de zakelijke

persoon ziet. De toegevoegde waarde van de jurist zal in de toekomst juist “de menselijke factor” zijn. Daar kan ik me goed iets bij voorstellen. Een column die mij tot tegenspraak prikkelt, is die van mei (4/2018) onder de titel “Meten is weten”. Deze lijkt in tegenspraak met het bovenstaande. Daar valt onder andere te lezen: “Stap alsjeblieft af van de lessen in lokaaltjes en maak gebruik van de laatste digitale methodieken.” Wat mij betreft, is juist niets zo vruchtbaar als om in het onderwijs met elkaar in een persoonlijk contact te treden. Daar leer je van. Digitale middelen moeten slechts als ondersteuning worden gebruikt. Ik zal de columns van Nora zeker missen.’ •

Ruud van Gerven
NOTARIS EN OUD-VOORZITTER

“Heerlijk, om de boel een beetje te kunnen opschudden”, zal Nora gedacht hebben toen ik in de zomer van 2012 bij haar op de Zuidas op bezoek was om haar te polsen voor het woordvoerschap van de KNB. Een van de speerpunten van het nieuwe bestuur was destijds immers het aanstellen van een “boegbeeld”, een persoon die het belang van het notariaat met verve over het voetlicht kon brengen. Tot dat moment was dat, met wisselend succes, de taak van de voorzitter! Dat opschudden heeft Nora serieus ter hand genomen. Neem bijvoorbeeld haar column in het maartnummer van dit jaar. Zonder terughoudendheid bekritiseert ze daarin onder meer de taakopvatting

van een aantal wetenschappers en de gevolgen daarvan voor het wetgevingsgesprek. De reacties waren verdeeld: van “dit boegbeeld beschermt ons niet, het schaadt ons” tot “hulde aan de columniste en aan de redactie”. De kritiek van de praktijkjuristen op de wetenschappers en andersom is van alle tijden. Dat de redactie aan een columniste en aan ingezonden briefschrijvers een podium geeft om zijn of haar ongezouten mening hierover te geven, is een goede zaak. Nora heeft daarmee niet alleen als woordvoerder, maar ook middels haar columns het notariaat een meer dan goede dienst bewezen!’ •

Dorine Oudhof
KANDIDAAT-NOTARIS

‘Al zoekend naar de column die ik wilde aanhalen, begon ik ook te twifelen of ik die column nog wilde vinden. Zoveel columns riepen bij herlezen het gevoel op, ja dit weet ik ook nog. De afwegingen die Nora beschrijft in de column “Het nut van het algemeen belang”, geven zoals altijd weer een heldere uiteenzetting van een dilemma en van de belangen die dan spelen. Zulke columns spraken mij aan. Ook de column van september 2017 wil ik graag noemen – “Kritische massa” – de brief van de Ledenraad die in *Het Financieele Dagblad* stond. Het voorhouden van een spiegel, het noemen van argumenten die spelen, was iets wat vaak terugkwam in de columns van Nora. Ook het schrijven over een *hot item*, wetend dat niet iedereen blij zal zijn met de woorden die je schrijft, maakte dat ik steeds benieuwd was waar de volgende column weer over zou gaan. Jammer dat Nora ermee stopt. Ik heb haar columns om hun scherpte, actualiteit, dilemma’s en bespiegelingen erg gewaardeerd.’ •

Jacques Vos
KADASTER

‘In de afgelopen zes jaar las ik met veel plezier Nora’s columns. Een grove telling leerde mij dat circa zestien columns zijn geschreven over het notariële ambt en de beroepsgroep. In vier columns stond de menselijke factor en de uitstroom in het notariaat centraal. In twaalf gevallen voerde de media en de woordvoering de boventoon. Verder schreef Nora – hoe kan het ook anders – veelvuldig (zeven keer) over de notariële beroepsopleiding waarin ethiek

en integriteit centraal zouden moeten staan. Iets waaraan zij afzonderlijk ook vier columns wijdde. Ook fraude, wetgeving en eenvoudig taalgebruik bleven, soms zelfs met een zeer scherpe pen niet onberoerd, maar “Koester de luis in de pels” (3/2013). Het meest interessant vond ik haar columns over nieuwe IT-ontwikkelingen en internationalisering. Zo schreef zij over de Amerikaanse markt als ons voorland (2/2014), werd Süsskind soms aangehaald en schreef Nora in één column (10/2013) over een bezoek aan de *Notaries Society* in Londen, een groep juristen die het Kadaster een paar jaar daarvoor hadden leren kennen in het zogenoemde Crobeco-project. Ik zal Nora’s columns waarin aandacht werd besteed aan deze onderwerpen het meest gaan missen.’ •

Jiska Stad-Ogier
STUDENT NOTARIEEL RECHT

‘Toen ik rechten ging studeren, dacht iedereen, inclusief ikzelf, aan het strafrecht. Nu ik notarieel recht studeer, hoor ik vaak “goh, je moet het maar kunnen”, doelend op de “saaiheid” ervan. Nora’s column over misdaad

en straf en de tendens in de politiek legt echter de vinger op de zere plek: als notaris heeft men een poortwachtersfunctie, en vaak een monopolie. De notaris is van onschatbare waarde, maar hebben de politiek, de maatschappij en vooral wij, de vakmensen en studenten, dat eigenlijk wel altijd in de gaten? Zijn we wel vaak genoeg kritisch en denken we zelf voldoende na? Of laten we ons liever leiden door “bovenaf”? Deze scherpe column heeft mij echt aan het denken gezet en ik hoop dat dat voor velen geldt.’ •